

Resolució 1623/2025, de 23 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 1251/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació i Formació Professional

Informació reclamada: Informes d'auditories.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Aquesta Comissió s'ha pronunciat reiteradament en relació amb la declaració de confidencialitat o reserva de la informació continguda en una llei sectorial. A parer de la Comissió, aquesta reserva no pot justificar l'exclusió total i absoluta del marc de la transparència d'aquell àmbit de gestió o de decisió dels poders públics, sinó que la reserva o l'exclusió ha de ser ponderada, cas per cas, com qualsevol altre límit a l'accés de la pròpia legislació de transparència.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Educació. Persones físiques. Auditories. Reclamació contra silenci. Estimació. Límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 15 de juliol de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1251/2025 presentada per una persona física contra el Departament d'Educació i Formació Professional en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. Inicialment, el procediment s'havia de tramitar conforme la via de la mediació, però el vocal mediador n'ha certificat la impossibilitat en data 22 de setembre de 2025, després d'intentar recavar la col·laboració del Departament reclamat en dates 21 de juliol de 2025 i 28 d'agost del mateix any.
2. El 30 de maig de 2025 la persona reclamant sol·licita al Departament d'Educació i Formació Professional el següent: "L'auditoria (o auditories) realitzada per la Intervenció General, o qualsevol altre organisme de la Generalitat de Catalunya que s'encarregui del control intern o extern del pressupost de la Generalitat de Catalunya, sobre els pressupostos o altres qüestions que li siguin pròpies de l'Institut de l'Ebre de Tortosa. Si es té constància d'una auditoria realitzada per algun organisme de la Generalitat de Catalunya diferent de les referències anteriors, se sol·licita la seva derivació. En el cas d'inexistència que s'indiqui en la resolució."
3. La Reclamació presentada el 15 de juliol de 2025 indica que no s'hauria atès la SAIP, ni facilitat la informació demanada.



4. El 21 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En data 21 de juliol de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i, de nou li requereix en data 28 d'agost de 2025 que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 20 d'octubre de 2025 el Departament fa arribar a la GAIP la comunicació següent: "Respecte a la reclamació 1251/2025, corresponent a la SAIP 12993 a la que no havíem donat resposta: Us comuniquem que a data d'avui 20/10/2025 se li ha lliurat la Resolució al sol·licitant, adjuntem evidència de la notificació i la resolució lliurada. Així doncs, us agrairíem que valoreu la possibilitat de donar per finalitzada la reclamació per pèrdua sobrevinguda de l'objecte d'aquesta." En la Resolució que s'ha notificat a la persona reclamant s'hi fa constar el següent: "L'Administració pot denegar el dret d'accés a la informació pública si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per al següent: 4 L' Article 21.2 de la Llei 19/2014 Límits al dret d'accés a la informació pública que estableix que: El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei. La invocació del límit es basa en la regulació del deure de reserva de les informacions relatives a les funcions de control desenvolupades per la Intervenció General de la Generalitat, establert en l'article 145 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària (LGP). Artículo 145. (...) 3. L'Administració ha de justificar les resolucions que deneguin totalment o parcialment l'accés a la informació, així com notificar-les a les persones sol·licitants i, si escau, a les persones afectades que hagin comparegut en l'expedient. Per tant, Resolc: 1. Desestimar el dret d'accés a la informació pública que vau demanar pels fonaments exposats a fonament jurídic 2."



Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i la improcedència d'invocar l'article 145 de la LGP

El primer que ara hem d'examinar és si l'objecte de la reclamació és informació pública. La informació sol·licitada és l'auditoria (o auditories) realitzada per la Intervenció General, o qualsevol altre organisme de la Generalitat de Catalunya que s'encarregui del control intern o extern del pressupost de la Generalitat de Catalunya, sobre els pressupostos o altres qüestions que li siguin pròpies de l'Institut de l'Ebre de Tortosa. Si es té constància d'una auditoria realitzada per algun organisme de la Generalitat de Catalunya diferent de les referències anteriors, se sol·licita la seva derivació. En el cas d'inexistència que s'indiqui en la resolució”.

Vist l'objecte de la sol·licitud, efectivament, d'acord amb l'article 2.b) de l'LTAIPBG és informació pública “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. En el cas que ens ocupa, la informació sol·licitada ha de ser considerada informació pública. A més, el Departament d'Educació és un òrgan administratiu que forma part d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG (art. 3) a tramitar les sol·licituds d'accés a la informació pública i a facilitar-ne, quan s'escaigui, l'accés.

La informació ara reclamada és, per tant, informació que el Departament ha de tenir o ha d'estar en disposició de poder obtenir, ja que deriva de l'exercici de facultats que li són pròpies. En segon lloc, una vegada constatat que la informació sol·licitada és informació pública, cal recordar que



L'LTaipBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c).

En tercer lloc, s'ha de tenir en compte que l'exercici del dret d'accés a la informació pública resta condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació. Així mateix, l'aplicació dels límits al dret d'accés i la determinació del seu abast s'han de realitzar prèvia ponderació dels béns jurídics protegits i dels interessos en presència. En el cas que ens ocupa, la GAIP no ha pogut verificar el contingut de la informació reclamada. Amb tot, el Departament ha explicat els límits que concorrerien en el cas que ens ocupa, en una resolució extemporània de la SAIP datada el 30 de maig i que ha notificat a la persona reclamant en data 20 d'octubre.

En la resolució extemporània de la SAIP s'al·lega la concurrència del límit previst a l'article 21.1c) referit "c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei.". La qüestió en el cas que ens ocupa és que s'invoca l'aplicabilitat directa d'allò previst a l'article 145 de la *Ley General Presupuestaria*.

En aquest cas, el Departament potser hauria d'haver tingut en compte que és l'article 54 del Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, on s'estableix que l'accés, els deures i els drets, les situacions administratives i altres normes del règim administratiu dels membres del cos d'intervenció serà la que s'estableix en la Llei de la funció pública de la Generalitat amb les peculiaritats que es determinin ateses les especialitats de la funció interventora, però "Mentre la Generalitat no legisli en matèria de funció pública, s'aplicaran als Interventors de la Generalitat, en el que respecta els seus drets i deures, les disposicions aplicables als funcionaris de l'Estat, mentre no contradiguin el que preveu aquest Decret". Amb tot, aquesta remissió a la normativa estatal en la qual el Departament -la remissió a l'article 145 de la LGP- basa la seva resolució aplicant la disposició transitòria esmentada no té en compte que, d'una banda, la Generalitat ja disposa de normativa pròpia en relació amb la funció pública, normativa posterior al Decret 133/1985, com és la Llei 9/1986, de 10 de novembre, de Cossos de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, i que aquesta darrera Llei citada fa referència i remissió explícites a les particularitats de la funció interventora i del cos d'intervenció en sengles referències a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i al Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, ja esmentat, així com a la Llei de finances públiques de Catalunya, el text de la qual ha estat refós pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. Igualment amb posterioritat a l'aprovació del Decret de l'any 1985, la Generalitat també ha aprovat el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. Examinades detingudament totes aquestes normes citades res no es diu, en cap de les



normes amb rang legal, sobre el deure de sigil o el deure de mantenir el secret de les actuacions de les actuacions pròpies de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya. És a dir, la Generalitat tenint diverses oportunitats, al llarg de 40 anys, per a establir de forma clara aquest deure en una norma amb rang de llei no l'ha imposat al membres de la funció pública catalana que desenvolupen aquestes funcions de control.

Essent aquesta la situació normativa, el Departament invoca l'aplicació – se suposa que per remissió de la DT del Decret que venim comentant- de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària (LGP), l'àmbit subjectiu d'aplicació de la qual engloba, segons el seu article 2, l'Administració General de l'Estat i el sector públic estatal. El Departament concretament considera d'aplicació l'article 145 de que estableix els deures i facultats del personal controlador. L'apartat 1 estableix que: “1. Los funcionarios que desempeñan las funciones de control deberán guardar la confidencialidad y el secreto respecto de los asuntos que conozcan por razón de su trabajo. Los datos, informes o antecedentes obtenidos en el desarrollo de sus funciones solo podrán utilizarse para los fines del control y, en su caso, para la denuncia de hechos que puedan ser constitutivos de infracción administrativa, responsabilidad contable o de delito. Cuando el Tribunal de Cuentas o algún órgano u organismo estatal precisara de acceso a informes de control financiero permanente o auditoría pública para el cumplimiento de los fines que tiene encomendados, solicitará dicho acceso a la Intervención General de la Administración del Estado a efectos de su valoración y, en su caso, remisión de los informes solicitados. La Intervención General de la Administración del Estado informará de las remisiones realizadas al titular del departamento ministerial, en función de la adscripción, vinculación o dependencia del órgano, organismo o entidad al que se refiere el informe. En los demás casos en que proceda legalmente el acceso a los informes de control, la solicitud de los mismos se dirigirá directamente a sus destinatarios.”

Així, el Departament d'Educació i Formació Professional entén que la remissió legal que impediria la revelació de la informació sol·licitada es troba en el precepte tot just transcrit. D'acord amb l'exposat, la informació reclamada, com s'ha dit, malgrat tenir la consideració d'informació pública, no hauria de ser accessible, segons el Departament, per la invocació d'un límit per al seu accés que es basa en la regulació del deure de reserva de les informacions relatives a les funcions de control desenvolupades per la Intervenció General de la Generalitat establert en una norma estatal.

Aquesta Comissió s'ha pronunciat reiteradament en relació amb la declaració de confidencialitat o reserva de la informació continguda en una llei sectorial. A parer de la Comissió, aquesta reserva no pot justificar l'exclusió total i absoluta del marc de la transparència d'aquell àmbit de gestió o de decisió dels poders públics, sinó que la reserva o l'exclusió ha de ser ponderada, cas per cas, com qualsevol altre límit a l'accés de la pròpia legislació de transparència. A més, cal emfasitzar



igualment que amb l'aprovació de la LTAIPBG s'ha instaurat, d'acord amb el seu article 1.2 “ (...) un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública”.

D'altra banda, sens perjudici que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció, que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22 LTAIPBG) i que, per al supòsit específic, es pogués determinar la possibilitat d'accés malgrat la reserva sobre l'activitat de control de la IG, és rellevant, en aquest cas, tenir en compte la pròpia previsió de l'article 145 de la LGP sobre les possibilitats establertes per a permetre l'accés a la informació reclamada.

La informació sol·licitada al Departament, com s'ha dit, es refereix a un expedient tramitat per la IG. Aquesta informació té un marcat interès públic, atès que l'objecte té a veure amb la gestió dels recursos públics. El poder accedir a aquesta informació també pot tenir la intenció de verificar si la IG i l'òrgan o ens inspeccionat han obrat conforme a allò disposat a l'ordenament jurídic de forma diligent. Ambdues qüestions entronquen directament amb allò establert al ja citat article 1.2 de la LTAIPBG. L'exclusió de la consulta d'aquesta informació, per remissió a l'article 145 de LGP no implica que es pugui justificar que un àmbit sencer i complet de l'activitat administrativa, com ho és la Intervenció de la Generalitat, quedi exclòs automàticament i sense cap ponderació casuística de la possibilitat d'accedir-hi. Aquesta interpretació portaria a acceptar i legitimar que, després de l'entrada en vigor de la legislació de transparència, encara puguin existir i mantenir-se àmbits administratius íntegrament exclosos del règim de control i accés que s'aplica a tota la informació derivada de l'activitat de l'Administració, la qual cosa és inacceptable des de la perspectiva de la pròpia lògica i principis del nou marc de relació de les administracions amb la ciutadania, i seria, fins i tot, contrari a dret, ja que el principi de transparència s'ha d'aplicar de manera prevalent i les seves limitacions només poden derivar d'una previsió legal específica que així ho estableixi expressament (art. 7 LTAIPBG).

Sobre la qüestió que el deure de reserva d'informació que es projectaria sobre l'activitat de l'IG i que porta el Departament a considerar que l'impedeix divulgar i comunicar informació a tercers, aquesta Comissió fa avinent que, d'acord amb les pròpies previsions de l'article 145 de la LGP, s'habilita una possibilitat de donar accés a la informació requerida, sense violentar allò disposat sobre la reserva de l'esmentada activitat, i que consisteix en que sigui el destinatari de l'activitat de control, en aquest cas concret, l'Institut de l'Ebre de l'Ebre de Tortosa o el Departament d'Educació i Formació Professional, de qui en depèn en darrera instància, qui faciliti la informació.



És a dir, la reserva de l'article 145 de la LGP, si és que resultés d'aplicació, pot llevar-se perquè tal i com determina el propi precepte, en la resta de casos "en que proceda legalmente el acceso a los informes de control, la solicitud de los mismos se dirigirá directamente a sus destinatarios", que és justament el que ha succeït en aquest cas i això permet donar compliment als límits de reserva establerts a l'article 145 de la LGP, però sense que aquests suposessin un sacrifici de caràcter absolut al dret d'accés a la informació pública, informació que hauria de ser susceptible d'ésser comunicada legítimament d'acord amb allò establert a l'article 22 de la LTAIPBG.

En definitiva la GAIP empara el dret de la persona reclamant a accedir a la informació que ha sol·licitat, en el benentès que li correspon en exclusiva al Departament d'Educació i Formació Professional complir amb les previsions de la LTAIPBG contingudes als articles 21, 23 i 24, 31 i 34.8 de la LTAIPBG en el moment d'executar aquesta resolució en relació d'altres possibles límits al dret d'accés que puguin concórrer en el cas que ens ocupa i als drets dels tercers afectats per la SAIP i la Reclamació que calgui preservar, atès que la GAIP no ha pogut revisar el contingut de la informació reclamada en el marc d'aquest procediment.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.



Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 d'octubre de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1251/2025 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir al Departament d'Educació i Formació Professional que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim d'un mes.
3. Requerir al Departament d'Educació i Formació Professional a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1251/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.